

Klimasvindel i vanskeligheder

26. oktober 2015 – »Det er ikke til at se det, ud fra det tilfredse spin, der stråler ud fra det Ovale Kontor, men i Bonn, Tyskland, i denne uge havde et oprør fra den Tredje Verden nær afsporet forhandlingerne om klimaforandringer i Paris til november. Selv om freden for indeværende er genoprettet, skete det kun ved at tapetsere med denne fundamentale gåde: Verden kan enten undgå en klimakatastrofe, eller også søge 'klima-retfærdighed', ikke begge dele.«

Dette er indledningen til en artikel af Reason Foundations Shikha Dalmia med overskriften, »Hvorfor 'Klima-retfærdighed' har fået Indien og Vesten til at fare i struben på hinanden«, udgivet af *The Week*. Dalmia stiller ikke spørgsmålstegn ved hele aftalens videnskabelige svindel, men er vred over implikationerne:

»Der er ingen lavkulstof-energiteknologier til rådighed i dag, der kan opretholde de økonomiske vækstrater, som disse lande har brug for, for at løfte deres befolkninger ud af nedværdigende fattigdom, for slet ikke at tale om at tilbyde vestlige levestandarder til noget, der minder om en billig pris. Over 300 mio. indere lever stadig under fattigdomsgrænsen, hvor de tjener mindre end 1 dollar om dagen. Indiens energiforbrug pr. person er 15 gange lavere end USA's. Indien må fortsat øge sit energiforbrug, og derfor sin udledning af CO₂, i mindst yderligere to årtier for at fjerne dyb fattigdom, hvilket er grunden til, at landets nedbringelsesplan kun forpligter sig over for at skære ned på 'udledningsintensiteten' – dets udledningsrate som en procentdel af dets BNP – ikke selve udledningerne.

Med fokus på, hvad det vil koste i penge at implementere de krævede nedbringelser i udledning, bemærker Dalmia den udfordring, dette ville repræsentere »for et land, der endnu mangler at give grundlæggende kloakering, transport og

infrastruktur til rent vand til alle sine borgere.«

Endnu mere langt ude rapporterer Dalmia, at klimasvindelfanatikere i Bonn drøftede, om handelssanktioner skulle påtvinges de lande, der nægter af dræbe deres befolkning i bekæmpelsen af kuldioxyds navn. Hun advarer: »Det er også tænkeligt, at et virkeligt fast besluttet Vesten, under en eller anden FN-lignende, global organisations regi, kunne forsøge at skabe en stående militær angrebsstyrke til at bombe eller drone lande til overholdelse? Selve menneskehedens eksistens ville trods alt stå på spil. (Var der nogen, der sagde præsident Al Gore?)

Læs også: Klimaforandring som middel til oprettelse af et globalt miljødiktatur, af Helga Zepp-LaRouche